



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: J. Š.
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2020, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2020, č. j. X **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** uhradit žalobkyně náhradu nákladů řízení ve výši **260 Kč**, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně brojila svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2020, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 2. 2020, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o snížení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a

ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“).

2. Podkladem pro prvostupňové rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení ve Zlíně (dále jen „OSSZ Zlín“) ze dne 5. 2. 2020, podle něhož žalobkyně byla invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně ode dne 5. 2. 2020, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 60 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. V řízení o námitkách před žalovanou bylo přezkoumáno prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek.
4. Žalovaná vycházela ze zdravotního stavu žalobkyně vyplývajícího ze zdravotnické dokumentace, podle níž žalobkyně trpí následujícími chorobami: stav po radikální gynekologické operaci dne 3. 4. 2006 (vaječníky), stav po chemoterapii (ukončeno v 03/2007), stav po relapsu onkologické nemoci s metastázemi prerekálně v prosinci 2014, stav po radikálním operačním výkonu v prosinci 2014 s následnou další chemoterapií, kromě toho byla též konstatována osteoporóza, hypothyreóza.
5. V námitkovém řízení byl vypracován nový posudek o invaliditě žalobkyně lékařkou žalované ze dne 15. 4. 2020. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla stanovena jako zdravotní postižení zdravotní postižení uvedené v kapitole II (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu A (zhoubné novotvary) položce 1d (novotvary, těžké postižení, stavy v kompletní remisi, po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“) Pokles pracovní schopnosti byl stanoven lékařkou žalované pokles pracovní schopnosti stanoven na 60 % (rozpětí 50 – 65 %), a to ve středu daného rozpětí a shodně s posudkem OSSZ Zlín.
6. V posudku z námitkového řízení se dále uvádí, že posudkové jednání bylo provedeno v nepřítomnosti. Jako rozhodující byl posouzen stav po radikální gynekologické operaci dne 3. 4. 2006 – karcinom vaječníku s angioinvasí s následnou chemoterapií do března 2007. Jedná se o těžké funkční postižení, s ohledem na ostatní nemoci a dopad nemoci na pracovní zapojení je hodnoceno při horní hranici rozmezí (60 %), přičemž nelze prokázat těžší funkční postižení.
7. Zdravotní stav žalobkyně odpovídá II. stupni invalidity, neboť základní onemocnění je v dlouhodobá remisi s plnou adaptací posuzované na pooperační stavy. Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen jako stabilizovaný, přičemž nálezy jsou stacionární, ve sledovaném období nebyla žalobkyně hospitalizována ani akutně ošetřena ani vyšetřena, onemocnění je bez progresu či recidivy.
8. Jelikož se v námitkovém řízení neprokázalo, že by žalobkyně byla stále invalidní ve III. stupni invalidity, ale pouze ve druhém stupni invalidity, byly námitky zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí o snížení invalidního důchodu bylo potvrzeno.

9. Podle jejího přesvědčení žalovaná neprokázala v porovnání s obdobím ledna 2015 do února 2020 takové zlepšení zdravotního stavu, které by odůvodňovalo snížení invalidity ze III. na II. stupeň.
10. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III. Žaloba

11. Žalobkyně ve své žalobě ze dne 8. 6. 2020 shrnula genezi své důchodové věci a svůj nepříznivý zdravotní stav. Konkrétně uvedla, že původně měla přiznaný plný invalidní důchod (2007), který byl následně snížen na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně do ledna 2015, a pak do února 2020 byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Ten jí byl prvostupňovým a napadeným rozhodnutím snížen na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.
12. Dále zejména namítla, že v posudku lékařky žalované nebyly zohledněny všechny závěry lékařské odborné dokumentace, na niž žalobkyně konkrétně poukazuje výčtem lékařských zpráv.
13. Žalobkyně nerozporuje rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, ale samotné vyčíslení míry poklesu pracovní schopnosti. Poukázala na to, že má přidružené zdravotní potíže (osteopenie, hypothyreóza, degenerativní změny páteře...). Trpí únavou, soustředění na delší dobu je problematické, trápí ji ospalost, brnění zad a rukou, bolesti zad a hlavy.
14. Žalobkyně dále podrobně popsala náplň práce ve svém povolání (mistr odborného výcviku v gastronomii) s tím, že má zásadní problémy tuto práci zvládnout. Podle jejího názoru měla být provedena aplikace § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb., neboť její zdravotní postižení má fatální dopad současného zdravotního stavu žalobkyně k výkonu její profesní kvalifikace.

IV. Vyjádření žalované

15. K žalobě se žalovaná vyjádřila dne tak, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě posudku lékaře žalované v námitkovém řízení.
16. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 15. 4. 2020, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 ZDP, avšak nejde o invaliditu podle § 39 odst. 1 ZDP, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 60 %.
17. Jak žalovaná výše uvedla, v projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován posudek, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento

lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně.

18. Vzhledem k námitkám žalobkyně navrhuje žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR (dále jen „PK MPSV“), která je ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

V. Řízení před krajským soudem

19. Krajský soud shledal, že žaloba je podána osobou oprávněnou a je přípustná za podmínek ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů.
20. V průběhu řízení krajský soud vyžádal správní spis OSSZ Zlín včetně připojené zdravotní dokumentace žalobce a také správní spis žalované. Ze **spisové dokumentace** vyplývá, že žalobkyni byl přiznán plný invalidní důchod v roce 2007. Při kontrolní lékařské prohlídce dne 26. 3. 2010 došlo ke snížení stupně invalidity na první stupeň (první prohlídka po změně právní úpravy od 1. 1. 2010). Poté následovalo v roce 2011 snížení invalidního důchodu na výši důchodu pro invaliditu I. stupně. Rozhodnutím žalované ze dne 12. 6. 2015 došlo ke zvýšení invalidního důchodu na důchod pro invaliditu třetího stupně, a to na základě posudku OSSZ Zlín ze dne 9. 2. 2015 byla uznána invalidní pro invaliditu III. stupně ode dne 12. 1. 2015 – s poklesem pracovní schopnosti 80 %. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla hodnocena podle kapitoly II, oddíl A položka 1e přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s tím, že žalobkyně byla schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek a byla konstatována nepříznivá prognóza vývoje zdravotního stavu.
21. Při dalších kontrolních lékařských prohlídkách dne 7. 2. 2017 a dne 11. 1. 2018 bylo rozhodující zdravotní postižení kvalifikováno podle kapitoly II., položka 1d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v míře poklesu pracovní schopnosti 65 %, přičemž navíc bylo aplikováno ustanovení § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. takže výsledná míra poklesu pracovní schopnosti činila 70 %. Předmětné posudky OSSZ Zlín se zmiňovaly o budoucí možnosti zlepšení či adaptace na dané postižení.
22. Po provedení kontrolní lékařské prohlídky na OSSZ Zlín dne 5. 2. 2020, kde došlo ke snížení stupně invalidity na II. stupeň, byl invalidní důchod opět snížen prvostupňovým rozhodnutím ze dne 25. 2. 2020 na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Z předmětného kontrolního posudku OSSZ Zlín ze dne 5. 2. 2020 vyplývá, že posouzení v nepřítomnosti, rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu kvalifikována podle kapitoly II., oddílu A, položky 1d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Zdravotní stav byl hodnocen jako těžké postižení bez známek relapsu onemocnění, konstatováno riziko rekurence choroby i vzhledem k prokázané mutaci v genu BRCA1. Byla zvolena horní hranice položky (60 %), přičemž v tomto hodnocení již bylo přihlédnuto i k přidruženým chorobám, tudíž nebyl aplikován § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.

23. Krajský soud nechal vypracovat v řízení **posudek Posudkové komise MPSV**, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“) ze dne 23. 9. 2020. Posudková komise zasedala ve složení předsedy komise a odborné internistky, přičemž žalobkyně byla při jednání přítomna a byla vyšetřena přítomnými lékaři. Z objektivního vyšetření při jednání se podává, že žalobkyně byla pláctivá, těžko si vybavuje slova, byly zřejmé projevy úzkostné symptomatologie.
24. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo onkologické onemocnění způsobující těžké postižení (diseminovaný nádor zjištěný v roce 2006 s recidivou v roce 2014). Byly nutné dvě závažné operace s odnětím řady orgánů včetně resekce esovité kličky tlustého střeva. Aktuálně je choroba ve stabilizovaném stavu.
25. PK MPSV hodnotila rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle kapitoly II., oddílu A, položky 1d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. na horní hranici zvolené položky, tzn. s mírou poklesu pracovní schopnosti 65 %. Vzhledem k omezeným možnostem rekvalifikace, kdy žalobkyně je již 14 let v invalidním důchodu, z čehož pramení ztráta pracovních návyků, PK MPSV navýšila pokles pracovní schopnosti o 5 % na výsledných 70 %. PK MPSV v závěru svého posudkového hodnocení zdůraznila, že žalobkyně není schopna výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek.
26. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 31. 8. 2021 za účasti žalobkyně a zástupkyně žalované. Krajský soud při jednání vyslechl přednes procesních podání účastníků, shrnul obsah napadeného rozhodnutí a soudního spisu. Dále konstatoval obsah připojených správních spisů OSSZ Zlín a dávkového spisu žalované. Připomněl zejm. genezi vývoje posuzování invalidity žalobkyně od roku 2007, kdy jí byl přiznán plný invalidní důchod. Dále krajský soud provedl důkaz vypracovaným posudkem PK MPSV ze dne 23. 9. 2020 a dal účastníkům možnost se k závěrům posudku vyjádřit. Žalobkyně k předmětnému Žalobkyně k posudku uvedla, že s jeho závěry souhlasí a další návrhy na dokazování ve věci nemá. Zástupkyně žalované uvedla, že k posudku nemá výhrady a další důkazy nenavrhuje. Za této situace krajský soud ukončil dokazování a vyslechl konečné návrhy ve věci. Žalovaná ponechala vzhledem k výsledku dokazování rozhodnutí na uvážení soudu. Po přerušení jednání vynesl ve věci rozsudek.

VI. Posouzení věci krajským soudem

27. Žaloba je **důvodná**.
28. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující

pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

29. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
30. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i pořízením tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č.j. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 4 Ads 14/2009-37, přístupný na www.nssoud.cz).
31. V posuzované věci není mezi účastníky spor o samotnou otázku invalidity, nýbrž o stupeň invalidity ve vazbě na určenou míru poklesu pracovní schopnosti. Mezi účastníky rovněž tak není sporu o rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kterou je těžké postižení v důsledku prodělaného onkologického onemocnění (diseminovaný nádor - karcinom vaječníku s angioinvasí s následnou chemoterapií - zjištěný v roce 2006 s recidivou v roce 2014).

32. K otázce stupně invalidity žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl vypracován v soudním řízení posudek PK MPSV ze dne 23. 9. 2020, jímž soud provedl důkaz při ústním jednání dne 31. 8. 2021. Krajský soud vyhodnotil předmětný posudek z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám. Dospěl k následujícím závěrům.
33. Předmětný posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byla odborná internistka) a byl založen na všech dostupných podkladech (zdravotnická dokumentace, posudkový spis, vyšetření žalobkyně při jednání komise). Krajský soud se zabýval z hlediska přesvědčivosti předmětného posudku především odlišnostmi od posudků OSSZ Zlín a lékařky žalované v námitkovém řízení.
34. Všechny označené posudky se shodují jak v rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tak i její kvalifikaci pod příslušné ustanovení vyhlášky o posuzování invalidity – dle kapitoly II (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu A (zhoubné novotvary) položce 1d (novotvary, těžké postižení, stavy v kompletní remisi, po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované).
35. Rozdílnost posudku PK MPSV spočívá v zohlednění § 3 citované vyhlášky, tedy možnosti navýšit pokles pracovní schopnosti nad horní hranici zvolené položky, a to jednak pro funkční efekt ostatních chorob žalobkyně na její pracovní schopnost, jakož i vzhledem k možnosti jejího pracovního uplatnění.
36. K tomu krajský soud uvádí, že posudek PK MPSV byl na rozdíl od posudku OSSZ Zlín ze dne 5. 2. 2020 i posudku lékařky žalované z námitkového řízení založen na osobním vyšetření žalobkyně a lépe zdůvodnil aplikaci § 3 citované vyhlášky, která vedla PK MPSV k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně na 70%. K tomu soud poznamenává, že zcela souzní s tím, že doba nevykonávání soustavné výdělečné činnosti ve svém povolání (14 let v invalidním důchodu) se nutně musela negativně projevit na dochovaném pracovním potenciálu žalobkyně. Pokud PK MPSV sáhla z tohoto důvodu po navýšení horní hranice zvolené položky a tím i míry poklesu pracovní schopnosti, považuje to krajský soud za adekvátní a zcela přesvědčivý postup a rovněž tak i výsledný posudkový závěr o III. stupni invalidity.
37. Proto považuje krajský soud předmětný posudek PK MPSV ze dne 23. 9. 2020 za stěžejní důkaz o tom, že žalobkyně byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí (ale i k datu změny invalidity určenému posudkem OSSZ Zlín ze dne 5. 2. 2020) invalidní stále ve třetím stupni invalidity, a nebylo tedy na místě snížit invalidní důchod.
38. Z toho důvodu napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o snížení invalidního důchodu, nemůže obstát, neboť se ukázalo, že vycházelo z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

39. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí spočívalo na chybném stanovení stupně invalidity žalobkyně, nebyl skutkový stav v řízení před žalovanou dostatečně zjištěn. Krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.), jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.
40. Pro další řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 23. 9. 2020, podle něhož žalobkyně byla nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí, ale i k datu vydání posudku OSSZ Zlín ze dne 5. 2. 2020, invalidní ve třetím stupni invalidity. Znamená to, že řízení o snížení invalidního důchodu zahájené ex offo na základě kontrolního posudku OSSZ Zlín ze dne 5. 2. 2020 nemělo být vedeno. Proto je úkolem žalované zrušit prvostupňové rozhodnutí a toto řízení zastavit (viz § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů) s tím, že nadále náleží žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Dále je třeba dorovnat žalobkyni ztrátu na invalidním důchodu doplatkem připadajícím na dobu od jeho snížení na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, neboť jí po celou dobu náležel invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.
41. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl tak, že žalobkyni v důsledku plného úspěchu ve věci náleží náhrada nákladů, představovaných konkrétně cestovným k jednání soudu dne 31. 8. 2021. Jelikož žalobkyně nedoložila výši svých nákladů na cestovné ve stanovené třídenní lhůtě ani později, vycházel krajský soud z obvyklé ceny jízdného veřejnou hromadnou dopravou na trase Vizovice – Brno a zpět, která činí podle veřejně dostupných informací (viz internetové stránky www.jizdnirady.cz) přibližně 130 Kč na jednosměrnou cestu, tedy celkem 260 Kč. Žalovaná je povinna uhradit tuto částku žalobkyni za podmínek stanovených výrokiem II. tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. srpna 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.

33 Ad 13/2020-54

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: J. Š.
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2020, č. j. X

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2021, č.j. 33 Ad 13/2020-45 (dále jen „rozsudek“) se v písemném vyhotovení opravuje tak, že byl vydán dne **31. 8. 2021**.

O d ů v o d n ě n í :

1. Krajský soud v Brně (dále jen „soud“) vyhlásil při jednání dne 31. 8. 2021 v označené právní věci rozsudek. V písemném vyhotovení rozsudku zaslaném účastníkům bylo však mylně uvedeno, že rozsudek byl vydán v Brně dne „31. 8. 2020“.
2. Podle ustanovení § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
3. Soud při svém rozhodování vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozsudku ze dne 3. 11. 2011, sp. zn. 4 Ads 139/2011 (publikovaného na www.nssoud.cz), uvedl, že *„za zjevnou nesprávnost tak může být považována pouze chyba, ke které došlo zjevným a okamžitým selháním v dušení či mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti bylo rozhodnutí vyhlášeno či vyhotoveno, a která je každému zřejmá. Zřejmost takové nesprávnosti vyplývá především z porovnání výroku s jeho odůvodněním, případně i z jiných souvislostí.“*
4. S ohledem na skutečnost, že došlo ve vyhotovení rozsudku ke zřejmé nesprávnosti v jeho odůvodnění, a rozsudek byl doručován elektronicky do datové schránky, není možné opravit tuto zřejmou nesprávnost jinak než cestou opravného usnesení (viz k tomu Potěšil, L., Šimíček, V. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Leges, s.r.o., 2014, s. 479).

5. Proto rozhodl soud podle ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno, a opravil tím zřejmou nesprávnost spočívající v překlepu v datu vydání rozsudku v jeho písemném vyhotovení.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **není** kasační stížnost přípustná.

V Brně dne 21. října 2021

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.